



Hol volt, hol meg nem, (de manapság nagyon is létezik), volt egyszer egy tankerület a maga sok-sok szakemberével együtt az Óperenciás Baranya megyén innen, s túl. Mígnem ezt a magas hivatalt meg nem kereste egy szerény, ámde takaros kis település még szerényebb igazgatóhelyettese, egy kicsiny kis problémával.

Hírnök hozta a levelet, hogy a (11,289 km-re lévő) városba kell menni a falu általános iskolás atlétáinak, mivel ott rendeznek meg számukra egy rangos versenyt. Éppen 18 gyereket érintett a felhívás, ezért körültekintő szervezést igényelt a három nap - ennyi volt a verseny tartama - oda és visszaútjának megszervezése. Olyannyira, hogy egymaga ebben a kérdésben nem is dönthetett, sem igazgató, sem a helyettese. Így fordultak a magas tankerülethez, hogy mondja meg annak legnagyobb szakértője, hogy s mint lehet eljutni a távoli városba? Mi a szabályos, meg mi nem.

Jött is a válasz a hivatalból. Busszal, gyerekenként névre szóló számlával igazolva, hogy nem a családját utaztatja a testnevelő, no meg a fél falut. Nos, ez azt jelenti, hogy a 18 versenyző felszálláskor kér 18 számlát a sofőrtől (meg vissza is ennyit/nap). Nagyjából annyi idő alatt ki is állítaná a számlákat, amennyi idő

alatt a busz kényelmesen bekocogta a városba. Ez amúgy nem túl életszerű, másrészt a sofőr bizonyára meg is tagadná a számlakiállítást, mivel így a menetidőt biztosan nem tudná betartani, annak pedig rá nézve lennének súlyos következményei. Szóval akkor újabb telefon a hivatalba. Ez az út nem járható, legyen szíves a magas rangú hivatalnok kitalálni egy másik, de járható megoldást. Jött is az ötlet – mely csak úgy dőlt az illetőből. Vegyék meg a jegyeket elővételben! Kérjenek így számlát azokról. Jó. Tekintsünk el attól, hogy a 18 gyerek, három nap alatti, oda-vissza útján keletkezne 108 db számla, amit a Volán bizonyára igen nagy „örömmel” állítana ki. De! Vajon mikorra kérje az iskola testnevelő tanára a visszaútra a jegyeket? Hány órakor végződik mindhárom napon a verseny? Sajnos ezt még a mindenható hivatal adekvátan irányító embere sem tudta megmondani. Így maradt tehát a legdrágább változat: béreljenek buszt a három napra.

Eltételezve attól, hogy ez a megoldás háromszor annyiba kerül, mint a távolsági járaton vett jegyek ára (ha van bizalom, és nem kell 108 számla, csak 1), egy jól fogható jelenségre mutat rá. Arra, hogy a bizalmatlanság, a központosítás nem csak mérgezi az oktatásügyet, hanem még sokba is kerül!

A sokat emlegetett finn oktatási modell, amely Európa egyik legeredményesebb pedagógiai rendszere éppen ennek ellentétére épít. Bizalom van oktatásirányítók és pedagógusok között. Ennek első lépéseként ott megszüntették a tanfelügyeleti rendszert, melyet nálunk, 1985-ben egyszer már szintén eltöröltek. Aztán most újra életre keltették.

Aki nem hiszi, járjon utána!

Tankerületi logisztika

Írta: Bereczki Lajos

2014. március 23. vasárnap, 16:00
